

[Forsvarsministeren.]

ninger med en saadan Hurtighed, at de andre Hensyn maa vige. Jeg kan derfor forsikre de ærede Ordførere om, at man fra Administrationens Side vil tage alle mulige Hensyn til de Interesser, som i Almindelighed skal varetages gennem den gældende Lovgivning.

De ærede Ordførere har nævnt forskellige Enkeltheder, f. Eks. Hensyntagen til mindre Baade, særlig Fiskerbaadene, og derom kan jeg sige, at allerede nu er der taget disse Hensyn, baade til Fiskerbaade og til andre mindre Baade, for øvrigt ogsaa til større Baade, som gaar i fast Rutefart. Allerede nu er man altsaa inde paa at administrere efter de Retningslinier, som har fundet Udtryk gennem de ærede Ordføreres Udtalelser, og jeg kan sige, at det ikke paatænkes at lægge Lodsafgift paa saadanne Baade som Fiskerbaade og andre mindre Baade. For disses Vedkommende vil man sikkert kunne træffe et rimeligt Arrangement, og hvor det er nødvendigt, at de paagældende Fartøjer faar Lods om Bord, er det ogsaa rimeligt, at Staten i saadanne Tilfælde afholder Udgifterne derved.

Det ærede 4de Medlem for 4de Kreds (Elmquist) og det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Hendriksen) ønskede, at Loven blev tidsbegrænset. Det ærede 4de Medlem for 4de Kreds gjorde i denne Forbindelse en Bemærkning om, at man øjensynligt havde glemt at ophæve Loven af 1914. Jeg maa tilstaa, at jeg ikke er i Stand til at besvare det Spørgsmaal i Øjeblikket, om det ligefrem skyldes en Forglemmelse, at Loven bestaar endnu med de Indskrænkninger, som er givet deri ved den almindelige Lodslov af 1916, men jeg har ikke noget imod at gaa ind paa det Ønske, som er fremsat af det ærede Medlem med Tilslutning af det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds. Jeg skal derfor gerne til anden Behandling stille et Ændringsforslag, der gaar ud paa at tidsbegrænse Loven til 31. Marts 1940, idet jeg udtaler Haabet om, at vi da vil kunne enes om at forlænge Gyldigheden af denne Bemyndigelseslov, hvis det efter den Tid viser sig at være nødvendigt.

Det ærede 4de Medlem for 4de Kreds (Elmquist) spurgte, hvad Tanken egentlig var med § 4 og den Bemyndigelse, som gives

Lodsdirektøren direkte. Det drejer sig selvfølgelig ikke om at give Lodsdirektøren et særligt Ansvar uden for Ministerens Ansvar, ogsaa paa dette Omraade skal der administreres under Ministerens Ansvar. Det drejer sig heller ikke om at give Lodsdirektøren Bemyndigelse i al Almindelighed, kun om en Bemyndigelse til at foretage visse Dispositioner i den daglige Forretningssgang. Der kan f. Eks. pludselig blive Tale om at skaffe en Forøgelse af Lodsernes Antal et bestemt Sted, idet Skibene for Tiden ofte kommer i større Antal til forskellige Steder, hvor der findes Spærringer, og man kan da tænke sig, at der kan opstaa visse Divergenser mellem Lodserne indbyrdes og mellem dem og Lodsdirektoratet om, hvorvidt der skal foretages noget saadant i det givne Øjeblik. Normalt vil en saadan Sag blive sendt til Ministeriet, der saa indhenter Erklæringer fra de paagældende Lodserier, men vi mener, at det under de nuværende Forhold vil være umuligt at have en saadan Forretningssgang. Det vil være rimeligt, at Lodsdirektøren under saadanne Forhold kan administrere saaledes, at Skibsfartens Interesser varetages paa rette Maade. Men ogsaa paa dette Omraade maa det være en Selvfølge for Administrationen, at de Foranstaltninger, der gennemføres, gennemføres med den størst mulige Hensynsfuldhed. Det ærede Medlem spurgte ogsaa om, hvorvidt man vilde benytte § 3 til gennem Lodsafgifterne at dække f. Eks. Anskaffelse af nyt Materiel, som kunde blive nødvendigt, men noget saadant er ikke Hensigten.

Hvad Lodsafgifternes Størrelse angaar, talte det ærede Medlem om, at jeg forhaabentlig kunde afgive en Erklæring om, at det ikke var Tanken at forhøje dem. Det kan jeg dog ikke uden videre love det ærede Medlem. Vi kan jo komme ind i saa ekstraordinære Forhold, at jeg ikke paa Forhaand kan sige, hvorledes Afgifterne vil blive de forskellige Steder. Det er ogsaa muligt, at der ligesom sidste Gang bliver saadanne Konjunkturførhold for visse Dele af Skibsfarten, at det vil være rimeligt, at man fra Samfundets Side tager Hensyn dertil i sine Dispositioner. Det samme maa jeg svare over for det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds' Udtalelse om, at Staten i og for sig ved saadanne ekstraordinære Foranstaltninger burde afholde de dermed